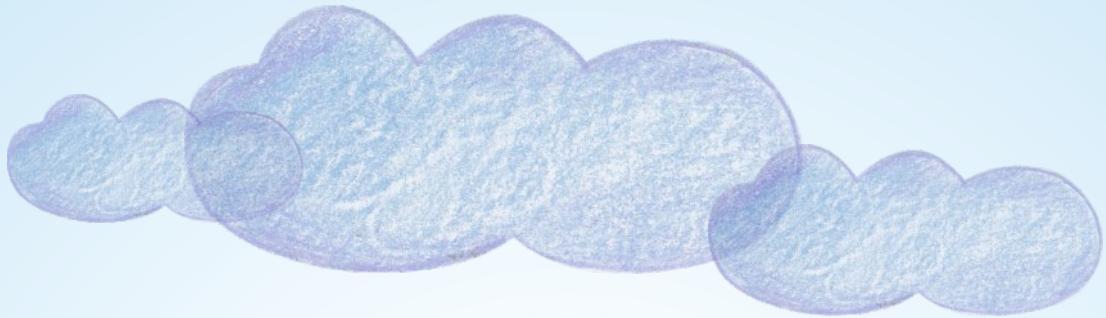

Νικόλας Σμυρνάκης
Εικονογράφηση: Ειρήνη Σπυριδάκη

Η Λίδα στον κόσκο των γερακιών

OPENBOOK
Ανοικτή Βιβλιοθήκη

"Η Λήδα στον κόσμο των γραμμάτων" // παραμύθι

ISBN 978-960-99990-6-9

© 2012

Ανοικτή βιβλιοθήκη OPENBOOK [www.openbook.gr]

Κείμενο:

Νικόλας Σμυρνάκης [www.islandofman.me]

Εικονογράφηση:

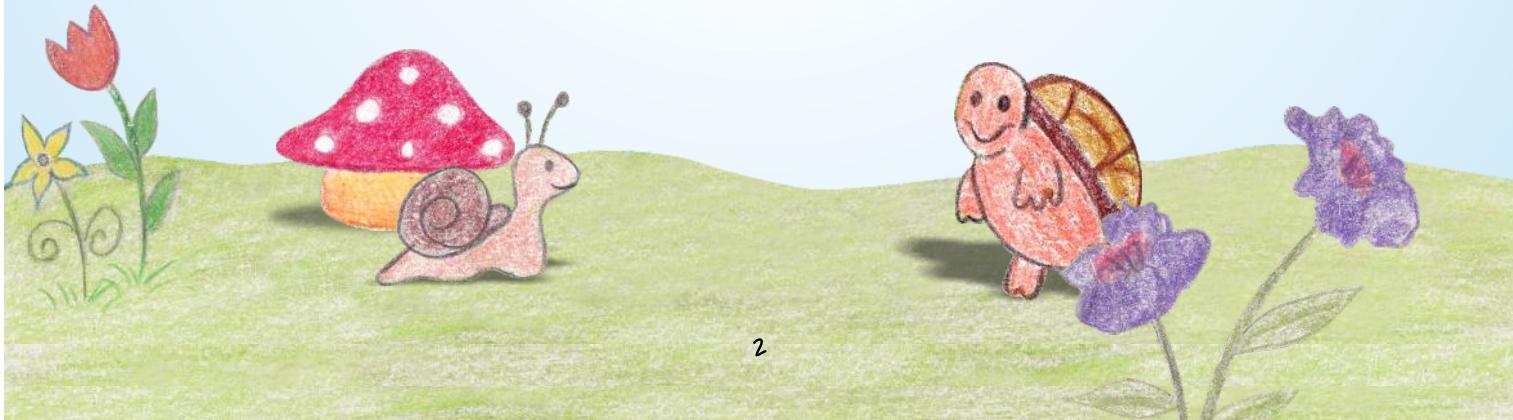
Ειρήνη Σπυριδάκη [www.spyridaki.gr]

Επιμέλεια έκδοσης:

Γιάννης Φαρσάρης [www.open-sesame.me]

Σχεδιασμός e-book:

Λευτέρης Παναγουλόπουλος [www.leftgraphic.gr]

Mια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα γράκκα που λεγόταν Γάκκα. Το Γάκκα, σαν τύπος και σαν γράκκα, ήταν λίγο μοναχικό και δεν του άρεσε η παρέα με τα άλλα γράκκατα.

Όλα γύρω του και κυρίως μέσα του άλλαζαν, όταν συνάντησε το Ξψιλον, ένα γράκκα όμορφο, λαμπερό και καθ' όλα ειρηνικό.

Γρήγορα ερωτεύτηκαν και από την ένωσή τους προκλήθε ένα μικρό Λάκδα που μεγάλωνε στην κοιλιά του Ξψιλον.

Το Λάρκδα γεννήθηκε, κεγάλωσε γρήγορα, έφυγε από το αλφαβητόσπιτό του και συνάνθησε ένα άλλο γράμμα, λίγο παράξενο αυτή τη φορά.

Το Λάρκδα, που νόκτιζε πως όλα τα γράμματα είτε του

κοιάζουν, είτε πρέπει να του κοιάζουν - εκτός φυσικά απ' τους γονείς που το γέννησαν - το ρώτησε: «Μα τι είναι αυτή η γραμμή στα πόδια σου;» Κι εκείνο αποκρίθηκε «Με τη γραμμή είκατε ντυμένο κι έτσι ποτέ μου Δεν κρυώνω». «Θα σε ονομάσω Δέλτα για να σε ζεχωρίζω και ότανουρε φίλοι. Ακολούθησέ με», του είπε το Λάρκδα και κίνησε και πάλι στο δρόμο του.

Πιο κάτω συνάντησε ένα άλλο, ακόμη πιο παράξενο γράμμα. Το Λάρδα το ρώτησε «Μα τι είναι αυτή η γράμμη που έχεις στη μέση σου;». «Έχω τα μπατζάκια σηκωμένα στα πόδια για να παιρνω Αέρα, σαν εσένα», απάντησε εκείνο. «Θα σε ονομάσω Άλφα για να σε ζεχωρίζω και θα γίνουμε φίλοι. Ακολούθησέ με», του είπε το Λάρδα και κινήσε και πάλι στο δρόκο του.

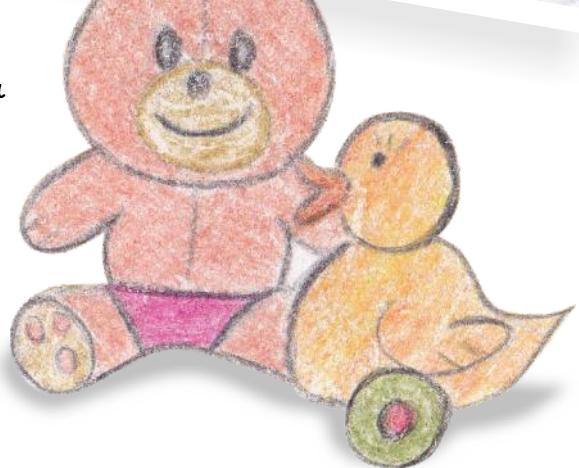
Πιο κάτω συνάντησε ένα ακόμη γράμμα κα τα μπατζάκια σηκωμένα που άλλαζε σχήμα, ανοίγοντας τη μυτερή κορυφή του. Ξεκοιταζε σαν λουλούδι που ανθίζει. «Μα τι κάνεις;», του φώναζε το μικρό Λάρδα. «Την Ήλιαστίδα να πιάσω προσπαθώ, αυτήν που πάφτει απ' τον ουρανό», του είπε και του έδειξε ψηλά. «Εσένα θα σε ονομάσω Ήτα και θα γίνουμε φίλοι. Ακολούθησέ με», είπε το Λάρδα.

Πράγκατι και τα τρία γράμματα ακολούθησαν το Λάρδα, χωρίς να πολυκαταλαβαίνουν το γιατί. Απλά για κάποιο λόγο ένιωθαν πως έτσι έπρεπε να κάνουν. Φτσι λοιπόν και έκαναν.

Σύντοκα συνάντησαν
ένα πουλάκι όλο ζωή, φτερά
και χρώματα και του ζήτησαν να τα πετάξει
λίγο πιο πάρα απ' το «μακριά», έχω από τον κόσκο
των γραμμάτων, γιατί εκεί το μόνο που έβλεπαν
ήταν γραμμές, τελείες και κύκλους. Τα ψανταστικά
είχαν εκλείψει και τα κόκκινα δεν ήταν πια
εκπιστοσύνης.

Το πουλάκι δέχτηκε να τα κουβαλήσει. Πέταξε
τόσο ψηλά, που ούτε αυτό κατάλαβε πως όταν
προσγειώθηκε βρισκόταν στον κόσκο των
ανθρώπων. Άφησε τα τέσσερα γράμματα στο
περβάζι ενός παραθύρου, τα αποχατρέτισε και
χάθηκε στον ορίζοντα.

Το θέαμα τους συγκλόνισε. Ότι πιο όκορφο είχαν δει
βρισκόταν ζαπλωμένο εκεί μπροστά τους. Τώρα πια το
κωρό δεν έκλαιγε. Τους χαρογελούσε. Τέντωνε τα χεράκια
του, λες και προσκαλούσε τα γράμματα να 'ρθουν κοντά του.
Λες και τα περίκενε.

Ta γράμματα άκουσαν
κάσα από το σπίτι το
κλάκα ενός κωρού.
Κοντοστάθηκαν, κοίταζαν
το ένα το άλλο και
αποφάσισαν να πηδήξουν
κάσα απ' το παράθυρο και
να φτάσουν κοντά στην
πηγή του κλάκατος.

Δεν είχαν δει ποτέ
κωρό, πόσο μάλλον
κωρό που κλαίει. Τους
φάνηκε ότι θα ήταν
αυτό ένα θέαμα
σπουδαίο. Πήδηζαν
κάσα στο δωμάτιο,
έφτασαν στο
κρεβατάκι και
σκαρφάλωσαν στο
προσκαφάλι του.

Πρώτο το Λάρδα, έπειτα το Ήτα,
πίσω του το Δέλτα και τελευταίο το Άλφα.

Mέσα από το δωμάτιο ακούστηκε η φωνή της μαμάς να λέει. «Αγάπη μου, βρέκα πώς θα ονοράσουμε την μπάμπα». «Πώς;», ρώτησε ο μπαμπάς γεμάτος απορία. «Λίδα».

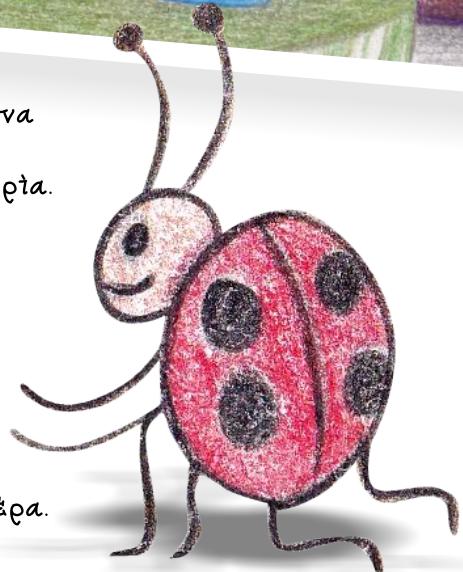
«Μα πώς σου κρέθε;».

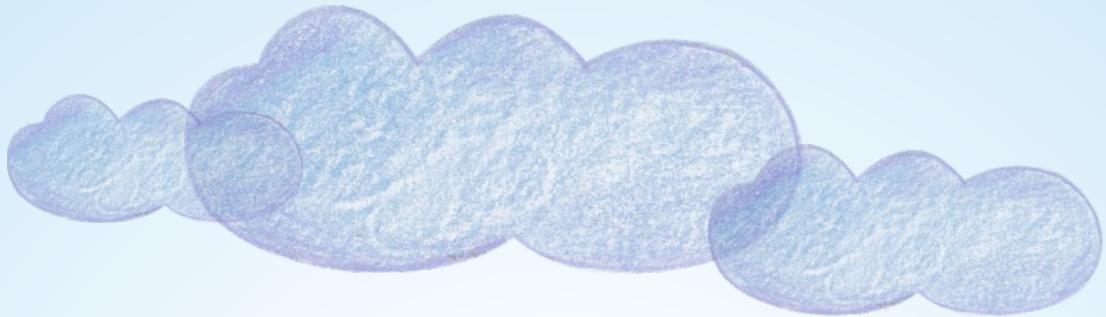
«Φυπνέυσον! Σου αρέσει;».

«Πώς να μη μου αρέσει το πιο όκορφο όνομα στον κόσκο;».

Τα τέσσερα γράμματα κοιτάζαν τη μικρή Λίδα, έπειτα κοιτάχτηκαν μεταξύ τους και χακογέλασαν συνωμοτικά.

Το Ήτα, το Δέλτα και το Άλφα, ποτέ ήτανά δεν αναρωτήθηκαν γιατί ακολούθησαν το Λάκδα εκείνη την ημέρα.

Το παραμύθι

Η ΛΗΔΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο
σε μορφή ψηφιακού βιβλίου με άδεια **Creative Commons**

[Αναφορά δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση – Όχι παράγωγα έργα]

ISBN 978-960-99990-6-9

OPENBOOK
Ανοικτή Βιβλιοθήκη